

има и на дъното на много езера и прави водата имъ солена. Има и солени извори: водата се промъква между пластовеѣ гдѣто има каменна соль, растопява ѣж и ѣж носи съ себе си. Сольта се добива още и отъ морската вода. Такава соль се казва *морска*.

Мѣстото отъ гдѣто се вади сольта се казва рудница (солница). Такива солници има на много мѣста и тамъ работѣтъ съ хиляди работници.

Картинката ни прѣдставява една такава рудница въ Русия.

Въ България на много мѣста изъ планинитѣ има каменна соль, но тя още не е разработенѣ и ний нѣмаме рудници за соль, а ни ѣж носѣтъ нѣй-много отъ Румания.

Чистата соль е бѣла, зърнеста и безъ миризма. Въ водата сольта се растопява, но ний можемъ да ѣж получимъ пакъ отъ водата. Стига само да нагрѣемъ ссждѣтъ съ солената вода и водата ще се обърне на пара, а сольта ще остане на дъното на ссждѣтъ.

Въ извѣстно количество вода, можемъ да растопимъ и извѣстно количество соль; ако туримъ повече соль отъ колкото трѣбва, то водата нѣма да ѣж растопи: значи водата е *наситена* отъ сольта. Ако наситената солна вода ѣж оставимъ да постои нѣколко дена, то водата малко по малко ще се испари и на дъното ще

